

Bầu cử thật, bầu cử giả và tội danh khinh thường trí thông minh của cả một dân tộc

Luật sư Đào Tăng Dực

Thế nào là bầu cử thật và thế nào là bầu cử giả?

Bầu cử thật là khi cử tri có nhiều sự chọn lựa thật sự giữa những cá nhân hoặc chính đảng độc lập, với những sách lược khác nhau hầu điều hành guồng máy lãnh đạo một quốc gia, một đơn vị trong quốc gia hoặc một tập thể trong xã hội dân sự.

Bên cạnh đó, cần phải có một hệ thống kiểm phiếu độc lập, chí công vô tư, nghiêm khắc loại trừ tất cả mọi âm mưu gian lận bầu cử hầu cướp đi quyền tự quyết nền tảng của nhân dân.

Trong các quốc gia dân chủ thì sự hiện diện hợp hiến và hợp pháp của nhiều chính đảng, độc lập với nhau, với những sách lược chính trị khác nhau để người dân lựa chọn, là bằng chứng hiển nhiên nhất của tính dân chủ.

Bên cạnh đó, những ủy ban bầu cử độc lập, không lệ thuộc bất cứ một thế lực nào, dưới sự giám sát của một hệ thống tư pháp nghiêm minh, bảo đảm cho tính công tâm tuyệt đối của tác động kiểm phiếu.

Bầu cử giả thì ngược lại.

Đó là khi người dân không có sự chọn lựa thật sự vì chính trường chỉ có một chính đảng duy nhất hiện diện. Trước khi bầu cử thì nhân sự lãnh đạo đã được sắp xếp rồi. Thêm vào đó, định chế kiểm phiếu và toàn bộ nhân viên kiểm phiếu đều dưới sự lãnh đạo của một chính đảng duy nhất.

Bầu cử tại Hoa Kỳ vào tháng 11, 2020 này sẽ là một cuộc bầu cử thật. Lý do là vì cử tri Hoa Kỳ sẽ có cơ hội chọn lựa giữa 2 chính đảng Cộng Hòa và Dân Chủ và những tập thể hoặc các nhân khác nhau cho các định chế điều hành quốc gia như Tổng Thống, Thượng Viện, Hạ Viện Liêng Bang, thống đốc các tiểu bang, lập pháp các tiểu bang...

Hệ thống kiểm phiếu của Hoa Kỳ vô tư và bất cứ một sự tranh chấp nào về kỹ thuật kiểm phiếu cũng có thể bị tòa án giám sát nghiêm khắc.

Cho đến ngày hôm nay, không ai có thể dự đoán chắc chắn rằng TT Donald Trump sẽ tái đắc cử hay cựu phó TT Joe Biden sẽ thắng cử. Hoa Kỳ là một nền dân chủ chân chính vì thế.

Tại Úc, tuy chưa đến mùa tổng tuyển cử, nhưng trong cuộc bầu cử bổ túc (bye-election) đơn vị Eden-Monaro của quốc hội liên bang ngày 4 tháng 7, 2020 này thì ứng cử viên Đảng Lao Động Kristy McBain được tiên đoán sẽ thắng cử và ứng cử viên đảng Tự Do Fiona Kotvojs sẽ thua phiếu. Tuy nhiên kết quả sát sao đến nỗi chính bà Kristy McBain chưa dám tuyên bố thắng cử và bà Fiona Kotvojs cũng chưa công nhận thất cử cho đến khi là phiếu bằng bưu điện cuối cùng được thẩm định. Chúng ta sẽ không lấy làm ngạc nhiên nếu có tình trạng về ngược hoặc tranh tụng kết quả trước một tòa án trong tương lai.

Hiện nay đảng Tự Do đang nắm quyền nhưng không vì thế mà có thể ảnh hưởng đến tiến trình kiểm phiếu chí công vô tư của Ủy Ban Bầu Cử Úc Đại Lợi. Cá nhân hay tập thể nào gian lận bầu cử sẽ bị truy tố về hình luật dưới Sắc Luật Bầu Cử Liên Bang 1918 (Commonwealth Electoral Act 1918).

Cách đây khoảng 2 năm, vợ chồng chúng tôi cũng đã đi bầu. Khi đến phòng phiếu (vốn là một trường học được thiết kế) thì ngay từ ngoài cổng có 2 em bé trai khoảng 6 đến 7 tuổi, tay cầm quảng cáo “how to vote card”, đến và thiết tha năn nỉ chúng tôi: “Please vote for my dad!”.

Chúng tôi rất cảm động và vui vẻ nhận “how to vote card” của 2 em. May quá, trước khi đến phòng phiếu, chúng tôi cũng đã quyết định bầu cho người nào và

người đó chính là cha của em bé này. Nếu không thì không biết chừng bà xã tôi đã phải thay đổi ý kiến vì 2 em bé quá dễ thương.

Kể dài dòng như trên cũng để nhấn mạnh rằng bầu cử tại Úc Đại Lợi, cũng như tại Hoa Kỳ, tuy quy luật có khác nhau, nhưng đều là bầu cử thật và sự chọn lựa cũng như trí tuệ của cử tri, được chính quyền tôn trọng. Các chính đảng và cá nhân phải cố gắng hết mình, bằng mọi phương tiện, trong phạm vi của một chế độ pháp trị nghiêm minh.

Trong khi đó tại Việt Nam thì hoàn cảnh trái ngược. Trước hết là Việt Nam qua điều 4 hiến pháp, quy định quyền lãnh đạo tuyệt đối, vô điều kiện không giới hạn lãnh vực hoặc thời gian cho đảng CSVN. Trên nguyên tắc, một khi điều 4 hiến pháp quy định như thế thì không cần bầu cử gì cả, đảng CSVN vẫn có thể nắm quyền lực chính trị tuyệt đối.

Điều 4 hiến pháp ghi rõ trong đoạn 1:

“Đảng Cộng sản Việt Nam - Đội tiên phong của giai cấp công nhân, đồng thời là đội tiên phong của Nhân dân lao động và của dân tộc Việt Nam, đại biểu trung thành lợi ích của giai cấp công nhân, Nhân dân lao động và của cả dân tộc, lấy chủ nghĩa Mác - Lê nin và tư tưởng Hồ Chí Minh làm nền tảng tư tưởng là lực lượng lãnh đạo Nhà nước và xã hội.”

Ngay trong trường hợp đảng CSVN cho bầu cử tự do và họ không nắm được đa số trong quốc hội thì chiếu theo tinh thần điều 4 này, đảng CSVN vẫn nắm quyền như thường.

Tuy nhiên Hiến Pháp 2013 và những tiền thân của nó vẫn mơ dân và quy định bầu cử quốc hội mỗi 5 năm. Đồng thời bộ luật Bầu Cử Dân Biểu Quốc Hội 1997, dưới hiến pháp lạ lùng này, cũng quy định các ứng cử viên phải được Mặt Trận Tổ Quốc, vốn là ngoại vi do đảng kiểm soát và đồng ý tuyển chọn. Hầu như lúc nào MTTQ cũng chọn ít nhất là 90% ứng cử viên từ thành phần đảng viên của đảng. Chính vì thế, cử tri tuy đi bầu nhưng kết quả không bao giờ thay đổi và đảng toàn trị từ ngày cướp chính quyền ngày 19 tháng 8 năm 1945 đến nay.

Dĩ nhiên định chế kiểm soát phiếu cũng do đảng lãnh đạo tuyệt đối và không có một hệ thống tư pháp nào có thẩm quyền duyệt lại kết quả bầu cử do đảng chủ trương.

Kết luận của bất cứ một con người có lý trí nào cũng là: bầu cử tại Việt Nam là bầu cử giả.

Tại sao như thế?

Lý do thì nhiều nhưng nguyên ủy đều phát xuất từ một nhân vật lịch sử quan trọng, khai sinh ra Phong Trào Đệ Tam Cộng Sản Quốc Tế là Vladimir Illitch Lenin (Lê Nin).

Khoảng tháng 3 năm 1917, nhiều phe nhóm dưới sự lãnh đạo của nhà ái quốc Nga là Alexander Kerensky lật đổ Nga Hoàng cũng như chế độ quân chủ và thành lập một nền cộng hòa. Tuy nhiên vì sự bất ổn chính trị mà chính quyền chưa thể ổn định, Lê Nin lãnh đạo một cuộc cướp chính quyền và đảng cộng sản lên ngôi.

Lê Nin xuất thân là một luật sư, sau đó dấn thân vào công cuộc tranh đấu chống Nga Hoàng, trở thành một nhà hoạt động và lý thuyết gia Mác Xít hàng đầu tại Âu Châu.

Tuy nhiên, nước Nga lúc đó chưa phải là một quốc gia phát triển kỹ nghệ như các nước Tây Phương và đội ngũ lao động thợ thuyền rất ít ỏi hầu đầy mạnh cuộc cách mạng vô sản theo đúng lý thuyết Mác Xít. Phần còn lại của xã hội Nga là những nông dân Kulak hữu sản và những người dân Nga chân lấm tay bùn, vừa thoát thai từ chế độ nông nô hàng trăm năm qua.

Chính vì thế trong lòng của Lê Nin nuôi dưỡng một sự khinh bỉ tột cùng trí thông minh của đại khối nhân dân Nga Sô. Lê Nin tin tưởng mãnh liệt rằng, người dân Nga quá ngu dốt, không thể tin tưởng được họ tiến hành cuộc cách mạng cộng sản. Đảng CS phải lãnh đạo cuộc cách mạng này thay cho họ.

Đồ đệ của Lê Nin là Stalin hoàn toàn thể hiện lập trường của Lê Nin khi Ông tuyên bố rằng: “Những cử tri đi bầu không quyết định gì cả. Những kẻ kiểm phiếu quyết định tất cả” (Those who vote decide nothing. Those who count the vote decide everything)

Theo sử gia Michael Lynch thì thống kê năm 1897 những giai cấp xã hội Nga bao gồm:

Thượng Lưu như Hoàng Gia, quý tộc, giáo hội cấp cao: 12.5%

Trung lưu như Thương gia, công chức và chuyên nghiệp: 1.5%

Lao động như công nhân hãn xưởng, thủ công, lính, thủy thủ: 4%

Nông dân như điền chủ hoặc nông dân vô sản: 82%

Khi đảng CSVN hiến định hóa điều 4 hiến pháp và sự hiện diện của Mặt Trận Tổ Quốc, theo điều 9 hiến pháp, cũng như thông qua Bộ Luật Bầu Cử... thì họ thi hành chỉ thị của Stalin (Kẻ kiểm phiếu quyết định tất cả) và như những đệ tử chân truyền của Lê Nin, họ cũng thể hiện trong tâm thức, lòng khinh bỉ sâu xa trí thông minh của cả dân tộc Việt.

Đây không những là một “tội danh” trên bình diện đạo đức mà còn có thể là một “trọng tội” trên bình diện hình luật. Sau khi đảng CSVN cáo chung và bị nhân dân vứt vào thùng phân thối tha của lịch sử thì toàn dân sẽ ấn định bằng lá phiếu của mình, trong một cuộc bầu cử chân thật và nghiêm minh, hình phạt nào dân tộc sẽ dành cho tội danh “khinh thường sự thông minh của dân tộc Việt Nam này”.